

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

V Á N O C E | 2 0 2 0

Milí farníci!

Blížíme se k závěru roku, který byl v mnoha ohledech zvláštní, překvapivý, výjimečný.

Člověk má většinou rád, když jsou věci předem naplánované, když má dopředu představu, co jej čeká, když má jistotu, nebo alespoň tušení, že něco bude probíhat tak a tak.

Tento úvodník píšu a ještě ani nevím, jestli letos bude vánoční půlnoční mše svatá v Říčanech. Situace a s ní související opatření se stále mění, a tak nemohu s jistotou říct, jestli to bude možné.

Jistotu člověk ve svém životě potřebuje. Potřebuje něco nebo někoho, o koho se může opřít. A to je to krásné TY. Ty – můj Bože. Ty – můj milovaný, moje milovaná.

Je to výzva pro každého z nás. Jsem já tím, o kterého se může můj milovaný/moje milovaná opřít, spolehnout se?

Často říkám, že tento čas nám Bůh dal, abychom se učili pokoře, abychom byli více vděční. A o to jde – nebojme se pokory a vděčnosti. Přináší totiž pocit

důvěry, klidu a pokoje do našich srdcí. A to nám všem moc přeju.

Rád bych tedy na tomto místě poděkoval všem, kteří nám pomáhají, také těm, jejichž služba není na první pohled vidět, ale jsou pro nás nepostradatelní, kdo na sebe berou starost o naše kostely, jejich úklid, výzdobu, zpěv, hudbu... Děkuji také všem našim katechetkám i těm, kdo připravují tento časopis. Také bych rád poděkoval P. Matějovi za jeho službu.

Přeji vám vše dobré!
Konstantin

☞ ZE ŽIVOTA FARNOSTI ☞

Plnomocné odpustky v roce 2021

Milí farníci, jak možná víte, příští rok bude náš řád slavít 900. výročí založení. U této příležitosti nám udělil Svatý otec František, na žádost generálního opata Jose Wouterse, možnost získat plnomocné odpustky, a to nejen v klášterních kostelích, ale ve všech farnostech, kde působí premonstráti. Přinášíme vyjádření z Vatikánu.

P. Matěj

Apoštolská penitenciárie na pokyn našeho Svatého otce papeže

Františka premonstrátským řeholním kanovníkům a jiným věrným křesťanům proniknutým pravou kajícíostí a vedeným duchem lásky ráda poskytuje možnost, aby za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, přijetí eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce) získali plnomocné odpustky jako v jubilejním roce, jestliže jako poutníci navštíví jubilejní kostely nebo oratoře a budou tam účastni řádně konaných posvátných obřadů nebo se alespoň po vhodný čas budou věnovat pokorné modlitbě za obrácení hříšníků, získání kněžských a řeholních povolání a ochranu institutu lidské rodiny a zakončí tyto prosby modlitbou Páně, Vyznáním víry a vzýváním blahoslavené Panny Marie a svatého Norberta.

Členové premonstrátského řádu, kterým nemoc nebo jiná vážná příčina nedovolí zúčastnit se oslav, budou moci získat plnomocné odpustky, jestliže se rozhodnou mít v ošklivosti každý hřích, budou mít úmysl splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé podmínky, touhou srdce vykonají duchovní návštěvu, skrze Marii obětují své nemoci nebo nepohodlí milosrdnému Bohu a připojí modlitby uvedené výše.

Aby se pak přístup k získání božské milosti, otevíraný klíči

svěřenými Církvi, stal s ohledem na pastýřskou lásku snazším, tato penitenciárie usilovně žádá, aby se premonstrátské řeholní kanovníci velkoryse dávali k dispozici pro slavení svátosti smíření a aby nemocným často posluhovali svatým přijímáním.

Toto rozhodnutí platí po celou dobu trvání jubilea. Ruší se všechny překážky, které by s tímto rozhodnutím byly v rozporu.

*Mauro kardinál Piacenza,
vrchní penitenciář
Krzysztof Nykiel,
regent*

Náboženství on-line

Od září se s dětmi scházíme na on-line náboženství. Zamýšlíme se nad Apoštolským vyznáním víry. Kladli jsme si už otázky: Věřím v Boha? Otce všemohoucího? Stvořitele nebe a země? Co to pro mne, pro nás konkrétně znamená. Snažíme se odpovídat a není to lehké. Žalmista zpívá, že „nebesa vypravují o slávě Boží“. Působí tak na mne zbarvený list na podzim, květ růže, první sníh...? Máme svá srdce otevřená pro vanutí Ducha Svatého? Papež František zakončil své kázání o slavnosti Ježíše Krista Krále otázkou, zda to, co se mi chce

dělat, bude také pro mne dobré. Můžeme se ptát Ježíše, zda opravdu to, co se mi chce dělat, bude pro mne dobré?

Mladší děti měly najít a namalovat nejbližší kapličku a křížek. Povídali jsme si také o liturgických barvách, o svátosti křtu a o částech mše svaté. V adventní době se zapojujeme do aktivity podle katechetického centra Biskupství brněnského: Přijď a obnov tvář země. Je inspirována modlitbou *Vzývání Ducha Svatého* č. 003 ze zpěvníku *Kancionál*, která je prosbou k Duchu Svatému, aby obnovil zemi. První týden jsme pekli sušenky a nabízeli k ochutnání, třeba sousedům. Druhý týden se modlíme za nepřátele a vaříme si třeba čaj s medem. Snažíme se pochopit, co znamená urovnat cesty Pánu. Podrobný popis aktivity najdete na webových stránkách Diecézního katechetického centra Biskupství brněnského.

Přejeme vám s dětmi pozeňvaný čas a radost z toho, že Bůh přichází na svět jako dítě. Co víc si můžeme přát.

Naše tvoření najdete na <http://nabozenstvivicany.svetu.cz/>

Hana Zavadilová

Jak to bude s plesem?

Milí farníci, všichni příznivci plesové zábavy, pevně věříme, že jste měli v kalendáři poslední lednovou sobotu označenou nesmazatelným písmem jako termín 8. farního plesu, možná někteří z vás již i začali oprašovat taneční kroky. Bohužel vás musíme zklamat – po zralém uvážení jsme se rozhodli, že s ohledem na epidemiologickou situaci další ročník plesu odložíme o rok. Velice nás to mrzí, ale věříme, že to pochopíte a v příštím roce sál KC Labuť společně zaplníme o to více! Přejeme vám požehnané Vánoce a pevné zdraví.

*Jménem plesového výboru Štěpán
Vydrař*

PRO DĚTI

O Vánocích na webu

Materiály, aktivity, vyprávění a další příspěvky k tématu Vánoce najdou vaše děti na webových stránkách:

[Vánoce - Víra pro děti \(vira.cz\)](http://vira.cz)

MISIE

Pošli mne, půjdu já...

Takto začíná hymna Papežských misijních děl. A pokračuje: *Vyslancem tvým, kdo se může stát, kdo utiší po tvém slovu hlad? Kdo půjde rád světu lásku dát, kdo půjde rád?* V naší farnosti je už mnoho let hodně dětí a dospělých, kteří jdou rádi a mají velice otevřená srdce.

V adventní době se na nás všechny obrátil Leoš Halbrštát, který se o Papežská misijní díla stará v Česku. Vzhledem k situaci, kdy nemohl být stanoven náhradní termín sbírky, kterou pořádá Papežské misijní dílo šíření víry na Misijní neděli, probíhá tentokrát sbírka na misie individuální formou. **Své dary můžete ještě do 31. prosince posílat přímo na účet Papežských misijních děl číslo 72 540 444/2700, VS 10.** Lidé v misiích vám štědrost oplatí vřelými modlitbami a Pán svým požehnaním. V rámci přípravy na Vánoce si mohou malí misionáři vyrobit betlém pro radost.

Při jeho tvoření mohou nejmladším dětem pomoci rodiče nebo starší sourozenci a společně se pomodlit za děti v misijních zemích. Ke stažení najdete betlém na www.missio.cz.

HZ

Jaký je Bůh?

V poslední době se v mnoha farnostech rozšířily Litanie v čase nakažlivých nemocí. Některé věty v těchto litaních mne vedly k zamyšlení nad tím, jak o Bohu mluvíme. Není totiž jedno, jak si Boha představujeme, protože to má dopad na náš život i na životy dalších lidí okolo nás. Jsem bytostně přesvědčen, že Bůh nesesílá nemoci k naší nápravě, že Bůh nekárá nemocemi naše hříchy. Bůh neusmrcuje na způsob dávných orientálních panovníků. Bůh nás nemusí osvobozovat od svého hněvu, ani od reptání proti prozřetelnosti Boží.

Osobně si myslím, že křesťanský Bůh není ten, kdo sesílá na člověka nemoci a smrt. Bůh nemoc, utrpení, přírodní katastrofy *připouští*, ale nesesílá je nám, aby nás potrápil ve výchovném slova smyslu.

I my křesťané však v mnoha případech nemáme poslední uspokojivou odpověď na otázku, proč se to děje. Je poctivě říci „nevím“ a i to vložit do svého vztahu s Bohem. Co však víme naprosto jistě je to, že Bůh je s námi v každé těžké situaci, i když to možná nevnímáme. My věříme, že Ježíš šel cestou lásky až k smrti

kříže a že s námi soucítí v každém našem utrpení. My věříme, že Bůh je s námi v každé době a v každé bolesti.

Německý filozof a křesťanský myslitel Josef Pieper píše v jedné své knize, že teologie nemá více odpovědí než filozofie, ale že více zdůrazňuje charakter tajemství světa a života. Stvoření jako tajemství však neznamená nějakou neproniknutelnou záhadu, nýbrž pozvání, stále hlouběji pronikat do skutečnosti.

Čím hlouběji poznáváme a zažíváme Boží skutečnost, tím více zjišťujeme, jak je nesmírná a že naše hledání nemá a nebude mít konce. Zároveň jsem osobně přesvědčen, že se Bůh nehněvá a že neseslal svého Syna, aby usmířil svůj hněv. Ježíš přišel z čisté lásky a šel až na dno lidského osudu. Křesťanský Bůh je Bohem naprostého dobra a nezištné lásky. Nechceme slyšet radostnou zvěst, že Ježíš přišel na svět jako člověk nezištně?

Dále si myslím, že „reptání“ ve stylu biblického Jóba či žalmů je na místě, když to někdo takto cítí a že i takovéto pocity mají své místo ve vztahu k Bohu. Vždyť kam jít se svými otázkami, když ne k Bohu? Do vztahu k Bohu přece máme zahrnout vše, co vnitřně prožíváme a nenechávat si něco bokem. A jak se pozná Boží prozřetelnost? Vždyť

nemáme žádný počítačový soubor s názvem „pokyny od Boha na každý den“, kam bychom dostávali maily s přesnými pokyny, co máme konkrétně dělat. Bůh nás stvořil jako svobodné bytosti, s kterými chce navázat vzájemný vztah. To, že Bůh stvořil člověka, který ho může odmítnout, svědčí o jednom: o neskutečné velkorysosti Boha. Boží vůli tedy musíme hledat, musíme se snažit o naslouchání Bohu v Písmu, ve vlastním životě, v přírodě, v ostatních lidech.

Jakub Sirovátka

Vánoční čas

Čas krásných okamžiků. Ovlivněný okruhem přítomných i místem, ve kterém chvíle u vánočního stromku prožíváme. Vzpomínám s láskou na Vánoce prožité v dětství s rodiči a bratrem, na časy, kdy u stromku s radostí rozbalovali dárky naši synové. Ti teď už mají své rodiny a z dáreků se tam radují moji vnukové, někdy jsem u toho také já. Některé Vánoce neprožívám ve středních Čechách, ale v Novém Městě na Moravě. Jak jste z mých článků ve

Zvonu poznali, je to mé oblíbené a zamilované místo, rodiště mého tatínka.

V loňském roce jsem se rozhodla právě pro toto místo. Jela jsem tam nejprve na první adventní neděli. Mnoho lidí sledovalo, jak se vedle kašny Vratislava z Pernštejna rozzářil smrk, který tam roste již mnoho roků. Současně byl v sadu u kostela svaté Kunhuty a Anny představen základ nového vyřezávaného betléma. Dřív zde stával betlém ze slámy. Tento nový ze dřeva bude mít podobu trojdílného oltáře. Připomíná gotický oltář, je reliéfní, jeden tvar jedna rodina. Materiálem je lípa a smrk, dvě krajní křídla lze zaklapnout a zavřít. Všem ho představil autor a řezbář Patrik Vlček. Bylo to krásné i s postavami živých andělů na chůdách.

Po zahájení adventu jsem odjela zpět do Říčan. Na chalupu jsem se vrátila před Štědrým dnem. Zásluhou bratra Rudy máme každý rok nádhernou vánoční výzdobu, betlém i s ozdobenou kyticí borovicových větví, po zapálení svíček se začne linout příjemná vánoční vůně. Je radost při praskání dříví v kachlových kamnech rozjímat a prožívat vánoční čas. Na Štědrý den jsem si v bufetu zakoupila potřebné na večeri a potom jsem došla se svíčkami na hřbitov. Mám tam ty

nejbližší z našeho rodu Benešů, rodiče tatínka, jeho dva sourozence a v dalších hrobech naše příbuzné. Od 17 hodin byla v kostele svaté Kunhuty štědrovečerní mše svatá. Lidí plný kostel, a abych našla místo na sezení, musela jsem jít o hodinu dříve. Nejprve jsem se zastavila u oltáře s betlémem a potom už jako všichni jsem čekala na začátek bohoslužby. Zaradovala jsem se, že mši bude sloužit tamní farář Jan Daněk. Již tomu tak ale nebude. Letos 23. června boj s těžkou a mnohaletou nemocí dobojoval. V Novém Městě na Moravě byl ustanoven farářem v červnu 1992 a strávil zde osmadvacet let. Od listopadu 1995 zastával také funkci děkana. Štědrovečerní mše s mnoha ministranty je vždy krásná, nahrazuje i půlnoční. *Závěrečné Narodil se Kristus Pán* rozezní celý kostel. Potom všichni přítomní se svíčkami, zvonky i s prskavkami spěchají na náměstí do parku u kostela. Oči všech se zvedají k ochozu kostela svaté Kunhuty a pozorně sledují, jak muzikanti na všechny světové strany oslavují narození Spasitele hraním úryvků koled. Tato chvíle je pro mne v Novém Městě tou nejhezčí a nejpůsobivější. Vždy se na tento okamžik těším. Potom jsem ještě došla na náměstí k nové dřevěné zvoničce, kde jsem po

vhození příspěvku do pokladničky, tak jako všichni ostatní, zazvonila na zvonek. Vracela jsem se osvětlenými ulicemi na chaloupku. Připravila jsem pro sebe a dalšího neznámého večeri. Ve vyhřátém pokojíku za svitu svíček se mi do hlavy vrátily vzpomínky na minulé časy a plány na ty budoucí. Zašla jsem pak k dlouholetým sousedům na výbornou kávičku a cukroví s popovídáním. Vrátila jsem se domů a na Hod Boží a svátek svatého Štěpána jsem šla na mše svaté. Zastavila jsem se u nového dřevěného betléma, jako mnoho dalších lidí jsem zapálila svíčku se vzpomínkou na všechny živé i zemřelé z rodiny a známé s přáními hezkých, ve zdraví prožitých a požehnaných Vánoc v tom následujícím roce.

Věra Pecháčková

Na faře připravovaly členky Farní charity **vánoční balíčky pro seniory**. Přáníčka vyráběly děti z farnosti (z náboženství, skauti) a děti z MŠ Srdíčko.

Jedním z největších darů je možnost obdarovávat

Advent v naší farnosti přinesl spoustu možností, jak se zapojit do charitativní činnosti. Udělat to hmatatelně a zapojit děti, takže jsme mohli v duchu dobročinnosti strávit společný čas, který nám přinesl mnoho radosti. Až to třeba jednou nepůjde, vzpomenu si zase jiní lidé na nás! Podívejte se na fotografie, které část adventních aktivit zachycují.

Redakce

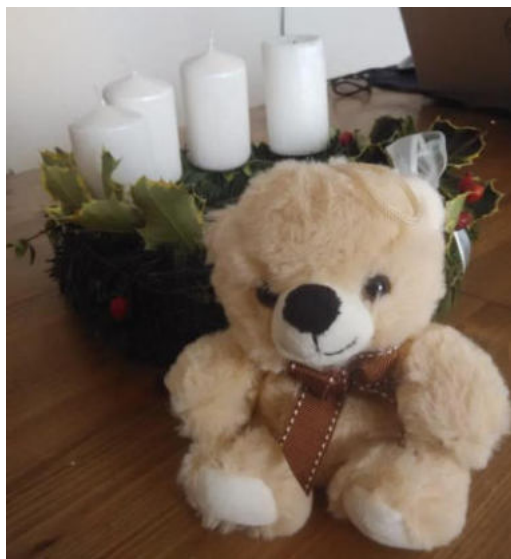

Sbírka **Krabice od bot** je v Říčanech oblíbená a stihnout si včas rezervovat tu „svou“ krabici není jen tak. Ve sbírce můžete podpořit nejen sociálně znevýhodněné děti různého věku, ale i jejich rodiče nebo celé rodiny. Letos se na sběrném místě v účetnické kanceláři Evy a Tomáše Horáčkových podařily shromáždit tři stovky dárků!

V rámci **batůžkového programu Mary's meals** lze podle instrukcí zabalit batůžek pro dítě z rozvojové země. Jde o batoh se školními potřebami, oblečením a předměty denní potřeby. Letos se mohli zájemci o tuto dobročinnou aktivitu přidat k MŠ Ratolest v Petřikově. O prvním adventním týdnu se tam sešlo celkem 18 batůžků pro kluky a holky.

Něco sladkého, něco voňavého, něco praktického... Co nám ještě chybí do krabice pro holčičku ze sociálně znevýhodněné rodiny? No přece něco měkkého... Bude to medvídek!

Promluva generálního opata Jose Wouterse na zahájení jubilejního roku 2021

Pro jakéhokoli premonstráta je to zvláštní milost – být zde v této chvíli, blízko ostatků našeho otce Norberta, a být také hostem – třeba i „online“ – v tomto domě, kde přebývá živá komunita, v domě, který svým vlastním způsobem vyjadřuje premonstrátské charisma.

Během adventu se od nás žádá, abychom byli bdělí, zůstali vzhůru, abychom dokázali vnímat celým svým srdcem a duchem aktivní přítomnost Boha v dějinách. Jeho přítomnost formuje historii v dějinách spásy. Vědomí jeho přítomnosti nám umožňuje pochopit dějiny jako projev pokračujícího stvoření, kdy se Duch vznáší nad tím, co bychom vnímali jako pouhý chaos, zmatek a nepořádek, kdybychom nebyli hluboce zakotveni ve víře. Je to přítomnost, která nalézá své nejúplnější vyjádření v tajemství vtělení. Boží Slovo přijímá naši lidskou přirozenost, vstupuje do reality a vykupuje ji zevnitř jako přítel, jako někdo milující. Pozorná

víra nám pomáhá důvěřovat v této širší perspektivě a poznávat velikost i v tom, co světský zrak vidí jen jako něco malého a nedůležitého. Ten, kdo je obdařen milostí vědět o Boží přítomnosti, nikdy neprohrává a dokáže vidět dobrotu i uprostřed zdánlivých porážek a nezdaru. Advent je cvičením v důvěřující pozornosti.

Jsme rádi, když jsou naši svatí jednodušší. Máme sklon je omezit na jednu ústřední cnost nebo jedno centrální náboženské tajemství. Chudoba, dobročinnost, pokoj a smíření, misijní a pastorační zápal, Nejsvětější eucharistie, úcta k Panně Marii... Vždy když přemýšlím o svatém Norbertovi, zjišťuji, že se sám sebe ptám, kým vlastně ve skutečnosti byl. Je pravda, že jeho význam vyšel najevo až během protireformace? Bylo by možné se k němu vztáhnout ještě před touto epochou, která mu dala atributy času, jenž nebyl jeho časem, a použila ho, aby odpověděl na výzvy, které sám neznal? Vyjdeme-li z popisu jeho života a dějin jeho období, bude na nás Norbert působit jako velkorysý člověk, který si všímal všech aspektů doby, v níž žil. Viděl a pochopil nouzi lidí a zabýval se jí na všech úrovních, na něž se mohl dostat. Jeho život kazatele, který vlévá inspiraci

populárnímu náboženskému hnutí, život reformátora kanovnického způsobu života, život misijního biskupa, život politika – to vše ho ukazuje, jak zůstává v aktivním kontaktu se znamením doby. Věděl, co znamená být otevřen Boží přítomnosti ve světě a vydal vše, co dostal, aby odpověděl na výzvu, jež k němu přišla, v čase, který mu byl dán. Byl flexibilní, aby byl věrný.

Náš řád udržuje v čase jednu z intuicí tohoto svatého muže. Norbert pochopil, že kázání nestačí, není-li podpíráno samým životem. Evangelium potřebuje, aby ho bylo možné vidět a zakoušet, nejen aby se o něm mluvilo. Naším dědictvím je apoštolský způsob života, tak jak ho žil a učil svatý Augustýn – prožívat každý den mysterium Církve „Společně, s Bohem, mezi lidmi“.

Heslo našeho jubilejního roku lze chápat jako život naplněný svatou Boží přítomností coby bodem, který vše přitahuje, znamená spočinutí a pokoj, víru a důvěru, Boží přítomností coby středem hlubokého zakoušení komunity – doma i za hranicemi domova.

Ať nám Boží Duch daruje bdělost, abychom ve svém životě vnímali jeho přítomnost.

(při nešporách první neděle adventní)

Vzpomínka na Františka Reichela

Je to již pár dní, co nás zasáhla nečekaná zpráva. Zemřel František Reichel. Nechtělo se tomu věřit. Když mě P. Matěj požádal o krátkou vzpomínku, nevěděla jsem, jestli na to kývnout, nevěděla jsem, z jakého konce začít. Vměstnat do několika řádek tak bohatý život! Rozhodla jsem se tedy napsat vzpomínku čistě osobní.

Moje první vzpomínka na Františka Reichela je už hodně letitá. Patří ještě do doby, kdy nebylo možné úplně svobodně žít svou víru. Když mi bylo devět let, přišel do naší farnosti, do Kostelce u Křížků, nový kněz, Míla Kněz. S ním se život ve farnosti naplno rozběhl. Organizoval různá setkání. A právě tam někde jsem se prvně s Františkem potkala. Jsou to vzpomínky již matné, ale nezapomenu na promítání „diáků“ a vyprávění z jeho cest. Také nezapomenu na jedno posezení, snad na Silvestra. Seděli jsme ve farním sále při cukroví, vyprávěly se různé historky a také se hrály hry. Jedna je pro mě dodnes nezapomenutelná. Pan farář s Františkem vysadili jedno křídlo dveří z futer, položili ho na zem,

mne na něj postavili, zavázali mi oči. Někdo mě chytl za ruku. A už se se mnou prkno zvedalo, pak různě klesalo a zase stoupalo. Najednou se zastavilo. A pan farář s Františkem mi řekli: „Teď skoč!“ Myslela jsem, že jsem hodně vysoko. Se strachem jsem skočila. Z výšky sotva několika centimetrů. Byli to šprýmaři!

Uběhlo několik let a přišla nevidaná událost. Ano, památná pouť do Říma na svatořečení Anežky České v listopadu roku 1989. A František Reichel byl jedním z hlavních organizátorů. A co víc, díky páteru Kazdovi se svatořečení mohlo zúčastnit i několik farníků z našich tehdejších farností. Pro mě to byl neuvěřitelný zážitek.

Rok 1989 změnil život mnohým, určitě i Františku Reichelovi. Přišly nové výzvy, křeslo ministra v první polistopadové již demokratické vládě, možnost veřejně se angažovat, možnost podnikat. Přesto všechno František dál pracoval i pro naši farnost, nejdříve pro tu kosteleckou, později i pro širší farní rodinu, říčanskou. Pomáhal zajišťovat duchovní obnovu v Kostelci, výlety celé farnosti, různé poutě a další akce. Mnoho let vedl na kostelecké faře biblické hodiny.

Nad těmito řádky se mi vybavují další a další chvíle a setkání, která

jsem s Františkem Reichelem prožila. Je jich mnoho. Pro mne to poslední setkání bylo při mši svaté na slavnost Všech svatých 1. listopadu. Mše svaté v kostelech nebyly prakticky povolené. Ale pod širým nebem? Proč ne?! Moc bych za to nedala, že to byl tak trochu Františkův nápad. A tak moje poslední vzpomínka je, jak František stojí u prostého stolu, který sloužil jako obětní stůl, a přisluhuje P. Konstantinovi a čte své poslední přimluvy.

Říká se, že je umění odejít v pravý čas. Ten pravý čas nezná nikdo z nás. Ten pravý čas zná jenom náš Pán. Díky Pane za čas, který jsi nám dopřál s Františkem.

S vděčností za všechny společné chvíle

Mirka Dvořáková

Foto: archiv Post Bellum (projekt Příběhy našich sousedů)

MUDr. Karel Stanslický

Jako blesk z čistého nebe nás zasáhla smutná zpráva o smrti pana doktora Karla Stanslického, vynikajícího lékaře a také polistopadového komunálního politika v Říčanech. Vzpomínku na něho vyjadřuji dopisem.

Milý Karle,
děkuji Bohu, že jsem Tě mohla lépe poznat, nejdříve návštěvami v ordinaci, pak v rušném polistopadovém dění roku 1989. Nebyl jsi jen lékař, ale právem Ti patří titul: Pan doktor. Neléčil jsi jenom nemoci těla, ale hlavně také nemoci duše. V kritických chvílích životních příběhů jsi vždycky našel ta správná slova povzbuzení. Tvůj úsměv, uklidňující hlas a kouzlo Tvoje osobnosti provází stále nejen mě, ale jistě mnoho dalších, kteří Tě znali. Ať z ordinace, či z komunální politiky! A rok 1989/1990!, kdy jsi byl volící říčanskou veřejností zahrnut nejvyšším počtem hlasů do městského zastupitelstva! Tehdy se ukázalo, kolik lidí za Tebou stojí a věří Ti. Nikdy jsi nikoho nezklamal, byl jsi vzorem pro ostatní, neúnavně jsi pracoval, v těch nelehkých dobách, pro rozvoj města. V tomto krátkém dopise

jsem nevyjádřila všechno, co jsi pro město obětoval. Je těžké přijmout skutečnost, že již nejsi mezi námi.

Čest Tvoji památce.

Míla Pangráčová

Foto: archiv M. Pangráčové

Z FARNÍ CHARITY

Předvánoční besídka

Tradiční předvánoční besídka v DPS Senior se letos bohužel nemohla uskutečnit, ale řekli jsme si, že bychom na naše seniory neměli zapomenout a alespoň malý dárek jim připravit. Dotázali jsme se paní ředitelky Senioru, jestli by naše

dářečky obyvatelům předali, a dostali jsme nadšený souhlas.

Nechali jsme tedy namalovat vánoční přáníčka od dětí z farnosti a od dětí z mateřské školky Srdíčko, koupili jsme vánoční sladké drobnosti, přidali jsme vitamíny ve formě mandarinek, zabalili vše do vánočního balíčku a předali do Senioru. Pracovnice z recepce Senioru balíčky rozdaly a do naší Charity jsme dostali zprávu, že všichni obyvatelé měli velkou radost

Připravujeme Tříkrálovou sbírku 2021

V pražské arcidiecézi proběhne Tříkrálová sbírka od 1. do 14. ledna. V tomto období budeme pořádat sbírku i v Říčanech a okolí. Větší část vybraných peněz se vrátí do naší Farní charity a budou použity na akce pro seniory (např. besídky v DPS Senior, návštěvy nemocných), na výpomoc potřebným rodinám ve spolupráci se sociálním odborem MěÚ Říčany, jako podpora hospice v Čerčanech, podpora Domova seniorů v Mukařově apod. Současně budou podpořeny Diecézní projekty: Pomoc potřebným v souvislosti s COVID-19 v pražské arcidiecézi, Domov seniorů sv. Václava ve Staré Boleslavi, Farní charita Kolín, Pomoc v Bělorusku a v Albánii. Děkujeme za vaši pomoc.

Přání

Bliží se Vánoce a konec roku, proto bych chtěla popřát všem našim milým příznivcům, spolupracovníkům i všem ostatním klidné a požehnané svátky a v novém roce 2021 hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a Božího požehnání. Současně chci poděkovat za dary, pomoc a spolupráci všem, kteří nám během roku pomáhali při našich akcích – farníkům, farnosti Říčany, dětem z náboženství, MŠ Srdíčko.

Kéž dá Pán Bůh, aby se již zlepšila zdravotní situace s koronavirem a abychom mohli prožít takové Vánoce, na jaké jsme byli zvyklí.

Připravila Marie Junková

Jak to bude s Rybovkou?

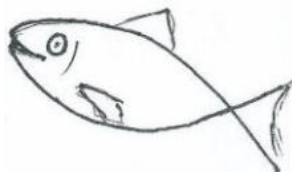
Vážení posluchači, ze současné situace plyne téměř s jistotou, že letos se při tradiční Rybově Vánoční mši nesejdeme a 45 let dlouhá řada mší a koncertů v okolí Říčan, Ondřejova a okolí dozná přerušení. Pro mnoho z vás se možná naše provedení stalo nedílnou součástí Vánoc, a proto mi dovoluji, abych předložil náhradní řešení. Určitě všichni máme nejrůznější nahrávky zmíněné mše, takže nic nebrání

tomu, abychom si ku příkladu 24. 12. ve 21 hodin pustili doma provedení „Rybovky“. Tak se nám podaří alespoň na dálku se spojit a mít společný prožitek, bacilům navzdory. Pokud by okolnosti umožnily alespoň nějaké setkání u živého betléma nebo při jiné příležitosti, dozvíte se o tom na www.rybovky.cz.

Vážení a milí přátelé, přeji vám všem požehnané a pohodové Vánoce, klid a pokoj v rodinách i ve vašem okolí a velice se těším, že za

rok touto dobou již budete moci s řádnou pozvánkou v ruce přemýšlet o tom, kdy a kam přijdete poslouchat.

S pozdravem vám všem
Josef Zicha

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Doba vánoční 2020

Čtvrtek 24.12.	Štědrý den	15:00 až 17:00	otevřený kostel v Říčanech k návštěvě jeslíček (25. a 26. 12. kostel otevřen od 14 do 17 hod.)
Pátek 25.12.	Slavnost Narození Páně zasvěcený svátek	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00 15:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jazlovice Kunice
Sobota 26.12.	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	08:30 09:30 10:00 11:00	Velké Popovice Říčany Kamenice Popovičky

27. 12. při mších obnova manželských slibů
27. 12. při mši sv. budeme žehnat víno

**Římskokatolická farnost
sv. Petra a Pavla v Říčanech
Oktáv Narození Páně 2020–2021**

Neděle 27. 12.	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00 14:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice Lipany
Úterý 29. 12.		09:00	Říčany
Středa 30. 12.		18:00	Říčany
Čtvrtek 31. 12.	památka sv. Silvestra	16:00 17:00	Mukařov Říčany
Pátek 1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie zasvěcený svátek	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice
Sobota 2. 1.	památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského	14:30 16:00 18:00	Olešky Kamenice Říčany
Neděle 3. 1.	Slavnost Zjevení Páně	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Otice

Na slavnost Zjevení Páně 3. 1. při mši sv. budeme žehnat křídou, kadidlo, vodu a zlaté předměty.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaro.slav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangráčová,
Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 17. března 2021.

Ilustrace k vánočnímu vydání pocházejí z tvorby Veroniky Hudečkové. Za laskavé zapůjčení linorytů děkujeme Olze a Miroslavu Hudečkovým.